

Esiteks väidab komisjon, et vaidlustatud akti vastu võttes rikkus nõukogu liidu ainupädevust mere bioloogiliste ressursside kaitse valdkonnas, nagu see on ette nähtud ELTL artikli 3 lõike 1 punktis b. Esiteks leiab komisjon, et nõukogu eiras vaidlustatud aktis käsitletava meetme õiguslikku konteksti nii Antarktika vete elusressursside kaitse konventsiooni kui ka liidu raames. Teiseks on komisjon seisukohal, et nõukogu eiras selle meetme eesmärki ja sisu.

Teiseks väidab komisjon teise võimalusena, et isegi kui meedet ei tuleks käsitada mere bioloogiliste ressursside kaitse meetmena ELTL artikli 3 lõike 1 punkti b tähenduses, rikkus nõukogu vaidlustatud akti vastu võttes ikkagi liidu ainupädevust, kuivõrd liidul on selles valdkonnas ainuvälispädevus, kuna kavandatav meede võib mõjutada liidu eeskirju või muuta nende reguleerimisala ELTL artikli 3 lõike 2 tähenduses. Esiteks leiab komisjon, et nõukogu jättis tähelepanuta, et kavandatav meede võib mõjutada või muuta kahte teisesesse õigusesse kuuluvat määrust (määrus (EÜ) nr 600/2004⁽¹⁾ ja määrus (EÜ) nr 601/2004⁽²⁾). Teiseks on komisjon seisukohal, et nõukogu ei võtnud arvesse liidu 2014. aasta juulikuu raamseisukoha mõjutamist ega muutmist.

⁽¹⁾ Nõukogu 22. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 600/2004, millega kehtestatakse teatavad tehnilised meetmed kalastustegevuses suhtes Antarktika vete elusressursside kaitse konventsiooniga hõlmatud piirkonnas (ELT L 97, lk 1; ELT eriväljaanne 04/07, lk 43).

⁽²⁾ Nõukogu 22. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 601/2004, millega sätestatakse teatavad kalastustegevuse suhtes kohaldatavad kontrollimeetmed Antarktika vete elusressursside kaitse konventsiooni alla kuulavas piirkonnas ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 3943/90, (EÜ) nr 66/98 ja (EÜ) nr 1721/1999 (ELT L 97, lk 16; ELT eriväljaanne 11/51, lk 52).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ühendkuningriik)
30. novembril 2015 – London Borough of Ealing versus Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs**

(Kohtuasi C-633/15)

(2016/C 059/05)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: London Borough of Ealing

Vastustaja: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Eelotsuse küsimused

1. Kas Ühendkuningriigil on käibemaksudirektiivi artikli 133⁽¹⁾ viimase lõigu alusel õigus kohaldada selle artikli punktis d sisalduvat tingimust avalik-õiguslikele juriidilistele organisatsioonidele i) olukorras, kus 1. jaanuaril 1989 käsitleti asjassepuutuvaid tehinguid Ühendkuningriigis maksustatavatena, kuid muudele sporditeenustele kohaldati sel kuupäeval maksuvabastust, ja ii) olukorras, kus asjassepuutuvatele tehingutele ei olnud esmalt antud siseriikliku õiguse alusel maksuvabastust, enne seda, kui Ühendkuningriik püüdis kohaldada artikli 133 punktis d sisalduvat tingimust?

2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas Ühendkuningriigil on õigus kohaldada käibemaksudirektiivi artikli 133 punktis d sisalduvat tingimust avalik-õiguslikele mittetulundusühingutele, ilma et ta kohaldaks seda tingimust eraõiguslikele mittetulundusühingutele?

3. Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kas Ühendkuningriigil on õigus jätta artikli 132 lõike 1 punktis m nimetatud maksuvabastuse alt välja kõik avalik-õiguslikud mittetulundusühingud, ilma et ta hindaks iga juhtumi puhul, kas maksuvabastuse andmine võib ilmselt põhjustada konkurentsi moonutamist, seades käibemaksuga maksustatavad äriühingud ebasoodsasse olukorda?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Court of Appeal (Iirimaa) 2. detsembril 2015 – Minister of Justice and Equality versus Tomas Vilkas

(Kohtuasi C-640/15)

(2016/C 059/06)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Court of Appeal

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Minister of Justice and Equality

Vastustaja: Tomas Vilkas

Eelotsuse küsimused

1. Kas raamotsuse ⁽¹⁾ artikkel 23 näeb ette ja võimaldab uue üleandmispäeva kokkuleppimist enam kui ühel korral?

2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas uue üleandmispäeva kokkuleppimine on võimalik järgmistes olukordades, s.o kui tagaotsitava üleandmist lõikes 2 sätestatud tähtaja jooksul takistavad asjaolud, mis ei sõltu kummastki liikmesriigist, mistõttu liikmesriigid lepivad kokku uue üleandmispäeva, ning need asjaolud
 - i) on püsivad või

 - ii) on lakanud ja seejärel kordunud või